

Občanka

Jan Nedvěd

1. Do kapsy občanku a k tomu korun pár,
uprostřed přírody přijímat ticha dar,
to všechno přes škleby lidí, co nechápou nic.

2. Nechápou, že chcem jen, jenom v klidu žít,
svět je nám těsnej, když musíme jít
a říkat někde něco, co svírá nám rty.

R: Otřelý fráze a sliby do očí
známe už, známe, vždycky se otočí
jen proti nám, vyrost' z nich tuláckej kříž.

3. Nervózní města, hádky a štvánice,
děla a zmatky, naftový pranice,
to pro nás máte, tak pěkně děkujem, ne!

4.=1.

R: 2x